

Asia: VN/321/2022

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi laiksi sosiaali- ja terveydenhuoltoa ja pelastustoimea koskevan uudistuksen toimeenpanosta ja sitä koskevan lainsäädännön voimaanpanosta annetun lain 59 §:n ja eräiden muiden lakien muuttamisesta

Lausunnonantajan lausunto

Kommentit päivystystä koskevasta sääntelystä

Savonlinnan kaupunginhallitus antaa seuraavan lausuntonsa asiassa.

Lausunto on rakennettu siten, että Savonlinnan kaupunginhallitus kuvaa 1) kohdassa tiivistetysti lausuntonsa keskeiset perusteet. 2) kohdassa kaupunginhallitus esittää yksilöidyt muutokset, lisäykset ja poistettavat kohdat lausuntopyyntöä kohteena olevaan hallituksen esitysluonnokseen.

1) Keskeiset perusteet

1. Alkuperäinen soteuudistuksen tavoite oli ihmisten hyvinvointi- ja terveyserojen kaventaminen, yhdenvertaisten ja laadukkaiden sosiaali-, terveys- ja pelastuspalvelujen turvaaminen kaikille Suomessa asuville sekä näiden palvelujen saatavuuden ja saavutettavuuden parantaminen.

2. Yhtenä keskeisenä perusteena nyt lausunnoilla olevan hallituksen esitysluonnoksen laatimiseen on ollut eduskunnan edellytys siitä, että Kemin ja Savonlinnan sairaalan riittävä palvelutaso turvataan.

3. Alueelliset erityispiirteet etäisyyksineen ja teollisuustarpeineen sekä huomattava vapaa-ajan asukkaiden ja matkailijoiden määrä edellyttävät ympärivuorokautisen yhteispäivystyssairaalan

säilymistä kiireellisessä hoidossa. Savonlinnan keskussairaalan ja Mikkelin keskussairaalan ympärivuorokautiset yhteispäivystysyksiköt muodostavat alueen erityispiirteet huomioivan toimivan kokonaisuuden.

4. Savonlinnan sairaalan asema ja nykyinen palvelutaso ympärivuorokautisena yhteispäivystysyksikkönä turvaa Etelä-Savon hyvinvointialueen palvelujen yhdenvertaista saatavuutta kaikille Etelä-Savon hyvinvointialueen asukkaille. Vastaavasti aseman ja nykyisen palvelutason heikentäminen vaarantaa alkuperäisen soteuudistuksen tavoitteiden ja eduskunnan osoittaman tahtotilan toteutumisen.

5. Lainsäädännössä tulee asettaa Etelä-Savon ja Lapin hyvinvointialueille pysyvä velvoite kahden ympärivuorokautisen yhteispäivystysyksikön ylläpitämiseen. Itä-Savon sairaanhoitopiiri Sosterin yhtymähallitus on 25.10.2022 antanut lakiesitykseen oman lausuntonsa. Savonlinnan kaupunki yhtyy Sosterin lausunnon analyysiin ja johtopäätöksiin siitä, että ei-määräaikainen velvoite turvaa parhaiten eduskunnan hallitukselle vahvistaman tahtotilan eli riittävän palvelutason Savonlinnan ja Kemin sairaaloille.

6. Lakiesityksestä nousee esille tärkeä kysymys. Onko rahoitukseen vaikuttavia olosuhdetekijöitä arvioitu oikein ja riittävästi, jos lakiesityksen mukaan rahoitus ei tule todennäköisesti riittämään hyvinvointialueen kahden ympärivuorokautisen yhteispäivystysyksikön ylläpitämiseen? Lausuntopyynnön kohteena olevassa lakiesityksessä on esitetty mahdollisuutta kahden ympärivuorokautisen yhteispäivystysyksikön ylläpitämiseen, mutta niiden rahoitusta ei kokonaisuudessa ole otettu riittävästi huomioon siten, että se turvaisi yhdenvertaisesti Itä-Savon väestöä oikeutta riittäviin sosiaali- ja terveyspalveluihin. Olosuhdetekijät eivät kuvaa aluetta oikealla tavalla. Olosuhdetekijöitä koskeva arviointi ja esimerkiksi vireillä olevaa yliopistosairaalalisää koskeva ratkaisu tulisi tehdä yhdessä jo ennen vuotta 2023 ja kokonaisuutena parhaan ja oikeudenmukaisimman ratkaisun tekemiseksi.

7. Savonlinnan kaupunginhallitus esittää, että sote- ja pelastustoimen uudistukselle asetettu tavoite turvataan parhaalla mahdollisella tavalla lisäämällä hyvinvointialueiden rahoitukseen yhteensä 12 miljoonan euron määräraha Etelä-Savon ja Lapin hyvinvointialueille kahden ympärivuorokautisen päivystysyksikön ylläpitämiseksi ja käynnistetään viipymättä lainsäädäntömuutos hyvinvointialueiden rahoituslakiin, jossa olosuhdetekijöissä otetaan huomioon kahden sairaalan mallin kustannuksia kompensoiva malli. Menettelyllä ei vaaranneta muiden hyvinvointialueiden rahoituksellista asemaa.

2) Muutos, lisäys- ja poistoesitykset hallituksen esitysluonnokseen

Jäljempänä esitettäessä muutosta hallituksen esitykseen, ensimmäiseksi kuvataan muutoesityksen kohteena oleva hallituksen lakiesityksen muotoilu merkinnällä Nykyinen muotoilu: ja sen jälkeen

esitettävä muutos merkinnällä Muutosesitys:. Muutosehdotus on merkitty kursiivilla. Muutoskohdan osoittamiseksi kohdassa on voitu alleviivata muutettavaksi esitetty kohta. Lisättäväksi esitetyt kohdat kuvataan merkinnällä Lisäesitys: ja poistettavaksi esitetyt kohdat kuvataan merkinnällä Poistoesitys:. Kuvauksen kohdalla voi olla esityksen sijaintia koskeva määritelmä.

Hallituksen esitysluonnoksen sivu 1, toinen kappale:

Nykyinen muotoilu:

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi toistaiseksi voimassa olevana mahdollisuutena, että Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueet voisivat ylläpitää useampaa kuin yhtä ympärivuorokautisesti päivystävää yhteispäivystyksikköä sairaaloidensa yhteydessä. Voimassa olevassa laissa näillä hyvinvointialueilla on tämä mahdollisuus vuoden 2032 loppuun saakka.

Muutosesitys:

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi toistaiseksi voimassa oleva velvoite Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueille ylläpitää kahta ympärivuorokautisesti päivystävää yhteispäivystyksikköä. Tämä tarkoittaa yhteispäivystyksikköjä Rovaniemen ja Kemin keskusraaaloiden sekä Mikkelin ja Savonlinnan keskussairaaloiden yhteydessä. Voimassa olevassa laissa näillä hyvinvointialueilla on tämä mahdollisuus vuoden 2032 saakka.

Sääntelyssä tulee ottaa huomioon niin Kemin kuin myös Savonlinnan alueen erityispiirteet. Molempien alueiden väestö on keskimääräistä iäkkäämpää ja esimerkiksi Savonlinnan alue on harvaan asuttua, vesistöistä, saaristoista ja etäisyydet ovat pitkiä. Nämä tekijät edellyttävät ympärivuorokautisesti päivystävän yhteispäivystyksikön säilyttämistä.

Kemin ja Savonlinnan keskussairaaloiden yhteydessä ylläpidettävillä ympärivuorokautisen yhteispäivystyksen yksiköillä tuvatetaan alueen asukkaiden palvelujen saatavuuden, saavutettavuuden, laadun ja kustannusvaikuttavuuden kehittäminen. Esitetty palvelutaso turvaa myös alueiden yhdenvertaiset palvelut kaikille Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueiden asukkaille.

Hallituksen esitysluonnos: 2.2.1 Päivystys, sivut 17-18:

Nykyinen muotoilu, neljäs kokonainen kappale, s. 17:

Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueet poikkeavat muista alueista siinä, että niillä yhdistyvät kaksi erillistä sairaanhoitopiiriä, joilla kummallakin on ollut vuosikymmenet oma keskussairaalaansa. Väestön palveluiden, erityisesti päivystyspalveluiden, lisäksi on alueilla kannettu huolta siitä, että

keskussairaالاتاسaisen sairaalan merkittävä elinvoimavaikutus ja henkilöstön pitovoima menetetään, mikäli sairaaloiden palveluvalikoimaa joudutaan lainsäädännöllisistä syistä ajamaan alas.

Muutosesitys:

Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueet poikkeavat muista alueista siinä, että niillä yhdistyvät kaksi erillistä sairaanhoitopiiriä, joilla kummallakin on ollut vuosikymmenet oma keskussairaалansa. Väestön palveluiden, erityisesti päivystyspalveluiden, lisäksi on alueilla kannettu huolta siitä, että keskussairaالاتاسaisen sairaalan merkittävä elinvoimavaikutus ja henkilöstön veto- ja pitovoima menetetään, mikäli sairaaloiden palveluvalikoimaa joudutaan lainsäädännöllisistä syistä ajamaan alas. Edelleen hyvinvointialueet kantavat huolta siitä, että hyvinvointialueiden nykyinen rahoitusmalli ei ota huomioon kaikkia alueen olosuhdetekijöitä ja palveluiden saatavuus ja saavutettavuus yhdenvertaisuuden näkökulmasta vastaavasti vaarantuisi sairaaloiden palvelutason alentuessa.

Nykyinen muotoilu, viimeinen kappale ja viimeisestä alkavasta lauseesta, s. 17:

Ottaen huomioon edellä todetut seikat, on perusteltua säätää edellä mainittu mahdollisuus ylläpitää yhteispäivystystä molempien sairaaloidensa yhteydessä toistaiseksi voimassa olevaksi. Näin kyseiset hyvinvointialueet ja yhteistyöalueet pystyvät itsehallintonsa puitteissa järjestämään väestön palvelutarpeen, henkilöstön saatavuuden ja käytettävissään olevan rahoituksen riittävyyden näkökulmasta sairaaloidensa palveluvalikoiman mahdollisimman tarkoituksenmukaiseksi ja vaikuttavaksi.

Muutosesitys:

Ottaen huomioon edellä todetut seikat, on perusteltua säätää siitä, että Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueilla on velvollisuus pitää yhteispäivystystä molempien sairaaloidensa yhteydessä. Näin kyseiset hyvinvointialueet ja yhteistyöalueet pystyvät turvaamaan 1.1.2023 lukien entisten Länsi-Pohjan ja Itä-Savon sairaanhoitopiirin alueiden edellyttämän palvelutarpeen ja niiden erityispiirteiden sekä palveluiden saatavuuden ja saavutettavuuden sekä vaikuttavuuden näkökulmasta tarpeellisen palveluvalikoiman.

Lisäesitys seuraavaksi kappaleeksi, s. 18:

Esityksen edellyttämä muutos hyvinvointialueiden rahoituslakiin ja sen olosuhdetekijöihin toteutetaan osana yliopistosairaалalisiä koskevaa rahoituslain muutosta.

Hallituksen esitysluonnos: 4.1 Keskeiset ehdotukset, sivu 20:

Nykyinen muotoilu, ensimmäinen kappale:

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi, että voimaanpanolain 59 §:ssä säädetty Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueen oikeus ylläpitää useampaa kuin yhtä ympärivuorokautisesti päivystävää yhteispäivystyksikköä sairaaloidensa yhteydessä säädetään toistaiseksi voimassa olevaksi mahdollisuudeksi. Ne voisivat ylläpitää useampaa kuin yhtä tällaista sairaalaa, jos väestön palvelutarve sitä edellyttää ja enemmän kuin yhden yksikön ylläpito ei vaaranna laissa säädettyjen hyvinvointialueen toiminnalle asetettujen edellytysten noudattamista ja velvoitteiden täyttämistä. Säännösmuutos toteutettaisiin voimaanpanolain 59 §:ää muuttamalla.

Muutosesitys:

Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueilla on velvollisuus pitää yhteispäivystystä molempien (Rovaniemi/Kemi ja Mikkeli/Savonlinna) sairaaloidensa yhteydessä. Säännösmuutos toteutettaisiin voimaanpanolain 59 §:ää muuttamalla.

Hallituksen esitysluonnos: 4.2.1 Taloudelliset vaikutukset, sivu 20:

Nykyinen muotoilu, ensimmäinen kappale:

Voimaanpanolain 59 §:n perustelujen mukaan kahdesta päivystyksestä aiheutuviin kustannuksiin ei maksettaisi erilliskorvausta Lapin tai Etelä-Savon hyvinvointialueille, vaan kustannukset tulisi kattaa hyvinvointialueen rahoituslain mukaisella yleiskatteellisella rahoituksella (HE 241/2020 vp, s. 924).

Muutosesitys:

Voimaanpanolain 59 §:n perustelujen mukaan kahdesta päivystyksestä aiheutuvat kustannukset otetaan huomioon hyvinvointialueen rahoituslakiin tehtävillä muutoksilla, joissa huomioidaan kahden sairaalan kustannuksia kompensoiva malli. On arvioitu, että toisen sairaalan päivystyksen ylläpidon kustannukset ovat molemmissa hyvinvointialueissa 5-6 miljoonaa euroa vuodessa.

Poistoesitys, toinen kappale:

Lähtökohtaisesti ehdotetuilla muutoksella ei ole vaikutusta hyvinvointialueiden rahoitukseen. Valtion rahoitus on laskennallista ja perustuu kaikilla alueilla samoihin määräytymistekijöihin eli palvelutarpeeseen sekä kieli- ja olosuhdetekijöihin. Aluekohtaista muutosta kuitenkin porrastetaan vuosina 2023-2029 rahoituslain siirtymätasausääntelyn perusteella. Tämä turvaa aluekohtaisen rahoituksen lähtötason ja toisaalta hallitun siirtymän kohti rahoituksen laskennallista tasoa. Näin ollen myös Etelä-Savon ja Lapin hyvinvointialueilla rahoituksen pohja määräytyy vuosien 2021-2022 tietojen mukaan arvioitujen kunnilta siirtyvien kustannusten perusteella, Etelä-Savon hyvinvointialueella yhteenlaskettuna Etelä-Savon ja Itä-Savon sairaanhoitopiiriin kuuluvien kuntien kustannuksista ja Lapin hyvinvointialueella Lapin sairaanhoitopiiriin ja Länsi-Pohjan sairaanhoitopiiriin kuuluvien kuntien kustannuksista. Näin ollen alueilla on saamansa rahoituksen

turvin nykyistä vastaavat edellytykset ylläpitää kahta päivystävää sairaalaa uudistuksen ensimmäisinä vuosina.

Poistoesitys, kolmas kappale:

Pidemmällä tähtämellä kahden tällaisen päivystävän yksikön ylläpito voi osoittautua taloudellisesti raskaaksi ja niiden on sopeutettava se järjestämivastuullaan olevien palveluiden ja käytettävissä olevien resurssien kokonaisuuteen. Hyvinvointialueet päättävät saamansa rahoituksen kohdentamisesta ja palveluverkkonsa sisällöstä. Siinä yhteydessä kyseiset hyvinvointialueet joutuvat arvioimaan kahden päivystävän sairaalan ylläpidon edellytyksiä toiminnan tehokkuuden ja rahoituksen riittävyyden näkökulmasta.

Lisäesitys, uudeksi toiseksi ja kolmanneksi kappaleeksi:

Uudistukseen tähtäävään hallituksen esitykseen (HE 241/2020 vp.) kirjattiin uudistuksen perustuslainmukaisuudesta tehtyyn arvioon seuraavan kappaleen kohta:

Perustuslain 6, 19 ja 22 §:ien perusteella julkisella vallalla on velvollisuus ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin yhdenvertaisuuden ja riittävien palveluiden saatavuuden kannalta ongelmallisen kehityksen muuttamiseksi ja perusoikeuksien turvaamiseksi.

Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan PeVL 15/2018 vp lisäksi todennut, että sote-palveluissa rahoitusperiaatteen merkitystä korostaa perustuslain 19 §:n 3 momentin ja 22 §:n mukainen turvaamisvelvollisuus. Hyvinvointialueiden rahoitusta tulee soveltuvin osin arvioida perustuslakivaliokunnan rahoitusperiaatetta koskevan käytännön valossa. Ratkaisevassa asemassa [maakuntien] sote-palvelujen järjestämistehtävän asianmukaisen hoitamisen turvaamisessa on nimenomaan valtion rahoituksen riittävyys ja sen oikea kohdentaminen.

Koska Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueilla kahden päivystävän yksikön ylläpidosta aiheutuu erityisiä kustannuksia, on tämä huomioitava hyvinvointialueen rahoituslaissa.

Hallituksen esitysluonnos: 4.2.2 Vaikutukset viranomaisen toimintaan, sivu 21:

Poistoesitys, toinen kappale:

Voimaanpanolain 59 §:n ehdotetun sanamuodon mukaan Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueet voivat ylläpitää useampaa kuin yhtä ympärivuorokautisesti päivystävää yhteispäivystysyksikköä sairaaloidensa yhteydessä, jos väestön palvelutarve sitä edellyttää ja enemmän kuin yhden yksikön ylläpito ei vaaranna laissa säädettyjen hyvinvointialueen toiminnalle asetettujen edellytysten

noudattamista ja veloitteiden täyttämistä. Hyvinvointialueiden viranomaisten tulee täten arvioida useamman kuin yhden ympärivuorokautisen yhteispäivystysyksikön tarpeellisuutta ja mahdollisuuksiaan järjestää päivystys laissa säädettyjen päivystyksen järjestämistä koskevien ja muutenkin hyvinvointialueen palveluiden järjestämistä koskevien veloitteiden mukaisesti. Hyvinvointialueiden viranomaisten on punnittava kahden yksikön ylläpitoa suhteessa myös suhteessa siihen, miten kahden yksikön ylläpito vaikuttaa muiden sosiaali- ja terveystalveluiden järjestämiseen.

Nykyinen muotoilu, kolmas kappale:

Järjestämislain 36 §:n nojalla päivystyksen järjestäminen on asia, josta sovitaan yhteistyöalueeseen kuuluvien hyvinvointialueiden välillä yhteistyösopimuksessa. Näin ollen päätös kahden tällaisen yksikön ylläpidosta ei ole yksin Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueen asia, vaan päivystyksen kokonaisuudesta sovitaan yhteistyösopimuksessa. Täten esityksellä on vaikutuksia myös muiden yhteistyöalueeseen kuuluvien hyvinvointialueiden viranomaisiin, kun ne valmistelevat yhteistyösopimuksen laadintaa ja yleisemmin sosiaali- ja terveystalveluiden kokonaisuutta.

Muutosesitys:

Järjestämislain 36 §:n nojalla päivystyksen järjestäminen on asia, josta sovitaan yhteistyöalueeseen kuuluvien hyvinvointialueiden välillä yhteistyösopimuksessa. Näin ollen päätös kahden tällaisen yksikön tarkemmasta työnjaosta osana päivystyksen kokonaisuutta sovitaan yhteistyösopimuksessa. Täten esityksellä on vaikutuksia myös muiden yhteistyöalueeseen kuuluvien hyvinvointialueiden viranomaisiin, kun ne valmistelevat yhteistyösopimuksen laadintaa ja yleisemmin sosiaali- ja terveystalveluiden kokonaisuutta.

Hallituksen esitysluonnos: 4.2.3 Yhteiskunnalliset vaikutukset, sivu 21-22:

Poistoesitys, toinen kappale:

Toisaalta vaikka hyvinvointialueet päättäisivät jossain kohtaa luopua yhteispäivystyksen järjestämisestä toisessa alueen sairaalassa, olisi potilailla edelleen oikeus saada kiireellinen hoito jossain maan päivystävissä sairaaloissa kulloisenkin sijaintinsa ja palvelutarpeensa mukaisesti. Etäisyys lähimpään päivystävään sairaalaan voi pidentyä. Tämä koskisi erityisesti Savonlinnassa tai Kemissä ja niiden lähialueilla asuvia sekä näillä alueella oleskelevia. Yhteispäivystyksen sijaan olisi hyvinvointialueilla myös mahdollisuus muuttaa ympärivuorokautisen päivystyksen palveluvalikoimaa siten, että kyseessä olisi terveydenhuoltolain 50 §:n 5 momentin mukainen perusterveydenhuollon tai akuuttilääketieteen ympärivuorokautinen päivystys. Tällöin alueella säilyisi päivystys yleisimpien väestön äkillisten terveysongelmien hoitoon. Tällaisen päivystyksen ylläpito edellyttää sosiaali- ja terveystalveluministeriön lupaa.

Lisäesitys toiseksi kappaleeksi:

Alkuperäisessä (HE 241/2020 vp) tavoitteessa sosiaali- ja terveystalouden ja saavutettavuuden turvaamisessa ei näyttänyt olevan tarvetta, eikä tarkoitusta 1.1.2023 kumotuksi tulevan erikoissairaanhoidon lain 7 §:n tarkoittaman sairaanhoitopiiriin osoittaman palvelutarpeen, päivystysasetuksen tai ns. keskittämisasiäsetuksen muuttamiseen siten, että Kemin tai Savonlinnan keskussairaalan asema ympärivuorokautista yhteispäivystystä tarjoavana yksikkönä heikentyisi. Ympärivuorokautisen yhteispäivystyksen säilymisellä näyttäisi olevan myös historialliset syyt ja tarpeet riittävien palvelujen tarjoamisessa yhdenvertaisesti Länsi-Pohjan ja Itä-Suomen alueella ja tämän heikentäminen saattaisi siten olla myös valtiosääntökeskustelussa esitetyn perusoikeuksien heikennyskiellon vastainen arvioitaessa perustuslain 22 §:n perusoikeuksien turvaamisvelvollisuutta.

Nykyinen muotoilu, kolmas kappale:

Päivystyssääntelyn tavoitteena on palveluita keskittämällä muun muassa huolehtia siitä, että osaavaa henkilökuntaa on riittävästi kussakin päivystävässä yksikössä palvelun laadun turvaavalla tavalla. Niin lääkäreistä kuin hoitajista on pulaa valtakunnallisestikin. Jos alueen kaksi sairaalaa ylläpitävät laajaa päivystyksen palvelutasoa, voi tämä johtaa kilpailuun työntekijöistä niin alueen sairaaloiden välillä kuin muiden hyvinvointialueiden sairaaloiden kanssa. Toisaalta se, että sairaalassa järjestetään päivystystä, voi olla osaavaa henkilökuntaa alueen sairaalaan houkutteleva tekijä. Kahden yksikön ylläpito voi myös johtaa siihen, että hyvinvointialueen resursseja käytetään epäsuhtaisella tavalla varmistamaan päivystyksen järjestämistä alueen, millä voi olla vaikutusta muiden sosiaali- ja terveystalouden järjestämiseen.

Muutosesitys:

Päivystyssääntelyn tavoitteena on palveluita keskittämällä muun muassa huolehtia siitä, että osaavaa henkilökuntaa on riittävästi kussakin päivystävässä yksikössä palvelun laadun turvaavalla tavalla. Niin lääkäreistä kuin hoitajista on pulaa valtakunnallisestikin. Jos alueen kaksi sairaalaa ylläpitävät laajaa päivystyksen palvelutasoa, voi tämä johtaa kilpailuun työntekijöistä niin alueen sairaaloiden välillä kuin muiden hyvinvointialueiden sairaaloiden kanssa. Toisaalta se, että sairaalassa järjestetään päivystystä, voi olla osaavaa henkilökuntaa alueen sairaalaan houkutteleva tekijä.

Nykyinen muotoilu, neljäs kappale:

Se, että alueen sairaalassa järjestetään ympärivuorokautista yhteispäivystystä, koetaan olevan merkityksellinen tekijä alueen elinvoimalle ja yleisemmin aluekuvalle. Esityksen voidaan arvioida tukevan esimerkiksi näiden alueiden houkuttelevuutta asuinpaikkana.

Muutosesitys:

Se, että alueen sairaalassa järjestetään ympärivuorokautista yhteispäivystystä, on merkityksellinen tekijä alueen elinvoimalle ja yleisemmin aluekuvalle. Esityksen voidaan arvioida tukevan esimerkiksi näiden alueiden houkuttelevuutta asuinpaikkana. Entistä enemmän merkitystä on myös etätöiden lisääntymisellä pysyvänä työskentelytapana. Esimerkiksi Savonlinnassa on neljänneksi eniten vapaa-

ajanasuntoja Suomen kunnista (Tilastokeskus 2021). Kemin kaupungin alueella on vastaavasti merkittäviä teollisuusinvestointeja, jotka sellaisenaan toki voidaan arvioida olevan kaupungin elinvoiman kannalta merkityksellisiä. Palvelutason säilymisellä entisellään on merkitystä myös alueen, erityisesti hoitoalan, koulutuspaikkoihin. Laajemmin sairaalan palvelutasolla voi olla sen seurannaisvaikutusten takia vaikutusta kunnan asukasmäärään ja talouteen.

Hallituksen esitysluonnos: 5 Muut toteuttamisvaihtoehdot, sivu 22-23:

Nykyinen muotoilu, 3) Toteuttamisvaihtoehto:

3) Useamman kuin yhden ympärivuorokautisen yhteispäivystysyksikön säätäminen Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueiden velvoitteeksi

Eräs mahdollisuus lausuman toteuttamiseen olisi säätää useamman kuin yhden ympärivuorokautisen yhteispäivystysyksikön Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueiden velvoitteeksi, eikä siis vain mahdollisuudeksi. Tällöin alueiden olisi ylläpidettävä useampaa kuin yhtä tällaista päivystysyksikköä, jolloin siitä, päättääkö hyvinvointialue ylläpitää useampaa kuin yhtä yksikköä ei olisi harkinnanvaraa. Tämä voitaisiin kokea yksiköiden aseman vahvemmin turvaavana ratkaisuna, mutta se samalla rajoittaisi alueiden mahdollisuutta itsehallintonsa puitteissa tehdä palveluiden järjestämiseen liittyviä tarkoituksenmukaisia ratkaisuja. Tällainen vaihtoehto ei olisi perusteltu ottaen huomioon muu päivystyssääntely. Terveystieteiden lain 50 §:n 3 momentissa säädetään HUS-yhtymällekin ja niille hyvinvointialueille, joiden alueella on yliopistollinen sairaala, ainoastaan oikeus useamman kuin yhden päivystysyksikön ylläpitoon. Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueiden ei väestömäärän ja väestön palvelutarpeen näkökulmasta arvioida olevan sellaisia, että järjestämistä koskevalla lainsäädännöllä ja rahoituksella tulisi ohjata juuri kummallakin näistä alueilla varmasti olevan kaksi ympärivuorokautista yhteispäivystysyksikköä.

Muutosesitys:

3) Useamman kuin yhden ympärivuorokautisen yhteispäivystysyksikön säätäminen Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueiden mahdollisuudeksi

Eräs mahdollisuus lausuman toteuttamiseen olisi säätää useamman kuin yhden ympärivuorokautisen yhteispäivystysyksikön Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueiden mahdollisuudeksi, eikä siis velvoitteeksi. Tällöin alueiden ei olisi välttämätöntä ylläpitää useampaa kuin yhtä tällaista päivystysyksikköä, jolloin siitä, päättääkö hyvinvointialue ylläpitää useampaa kuin yhtä yksikköä on harkinnanvaraa. Tämä mahdollistaisi alueille itsehallintonsa puitteissa tehdä palveluiden järjestämiseen liittyviä tarkoituksenmukaisia ratkaisuja. Tällainen vaihtoehto voi osin olla perusteltu ottaen huomioon muu päivystyssääntely. Ilman rahoitukseen ottavia säännöksiä kahden sairaalan yhteispäivystyksen kompensoivasta mallista on kuitenkin todennäköistä, että Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueilla ei ole edellytyksiä ylläpitää kahta ympärivuorokautista yhteispäivystysyksikköä. Tämä ei vastaisi eduskunnan asettamaa edellytystä Kemin ja Savonlinnan

sairaaloiden riittävän palvelutason turvaamisesta. Sääntelyssä tulee ottaa huomioon niin Kemin kuin myös Savonlinnan alueen erityispiirteet. Molempien aluiden väestö on keskimääräistä iäkkäämpää ja esimerkiksi Savonlinnan alue on harvaan asuttua, vesistöistä, saaristoista ja etäisyydet ovat pitkiä. Nämä tekijät edellyttävät ympärivuorokautisesti päivystävän yhteispäivystysyksikön säilyttämistä. Ottaen huomioon se, että palvelujen saatavuus ja saavutettavuus tulee järjestää perusoikeussääntelyn kannalta parhaimmalla mahdollisella tavalla, ja perusoikeuksien heikennyskielto, on Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueiden erityispiirteiden ja väestön palvelutarpeen näkökulmasta tärkeää säätää velvoite ympärivuorokautisen yhteispäivystysyksikön ylläpitämisestä ja erillisellä rahoituslain muutoksella varmistaa kahden ympärivuorokautisen yhteispäivystysyksikön ylläpito kahden sairaalan yhteispäivystystä kompensoivalla mallilla.

Hallituksen esitysluonnos: 7 Säännöskohtaiset perustelut, sivu 26:

Nykyinen muotoilu:

59 §. Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueiden ympärivuorokautinen yhteispäivystys.

Lain voimassa olevan säännöksen mukaan sen estämättä, mitä terveydenhuoltolain 50 §:n 3 ja 4 momenteissa säädetään, Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueet voivat ylläpitää useampaa kuin yhtä ympärivuorokautisesti päivystävää yhteispäivystysyksikköä sairaaloidensa yhteydessä vuoden 2032 loppuun saakka. Säännös muutettaisiin siten, että siitä poistettaisiin ”vuoden 2032 loppuun saakka”, jolloin mainittujen hyvinvointialueiden oikeus tällaisten päivystysyksiköiden pitämiseen olisi toistaiseksi voimassa oleva. Säännöksessä edellytyksenä enemmän kuin yhden yksikön ylläpidolle olisi se, että väestön palvelutarve sitä edellyttää ja enemmän kuin yhden yksikön ylläpito ei vaaranna laissa säädettyjen hyvinvointialueen toiminnalle asetettujen edellytysten noudattamista ja velvoitteiden täyttämistä. Päivystystä koskevia päätöksiä alueella tehdessä on noudatettava järjestämistä koskevaa lainsäädäntöä.

Järjestämislain 4 §:n mukaan hyvinvointialueen on suunniteltava ja toteutettava sosiaali- ja terveydenhuolto sisällöltään, laajuudeltaan ja laadultaan sellaisena kuin asiakkaiden tarve edellyttää. Järjestämislaissa lisäksi muun muassa lain 8 §:n 2 momentissa säädetään, että hyvinvointialueella on oltava riittävä osaaminen, toimintakyky ja valmius vastata sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä ja sen on huolehdittava asukkaidensa palvelutarpeen mukaisesti sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujen saatavuudesta kaikissa tilanteissa. Järjestämisvastuunsa toteuttamiseksi hyvinvointialueella on oltava palveluksessaan toiminnan edellyttämä sosiaali- ja terveydenhuollon ammattihenkilöstö sekä hallinnollinen ja muu henkilöstö, hallinnassaan asianmukaiset toimitilat ja toimintavälineet sekä muut tarvittavat toimintaedellytykset. Lisäksi hyvinvointialueella on oltava järjestämisvastuunsa toteuttamisen edellyttämä riittävä oma palvelutuotanto.

Terveydenhuoltolain 50 §:n 6 momentin mukaan päivystävissä yksiköissä on oltava riittävät voimavarat ja osaaminen, jotta hoidon laatu ja potilasturvallisuus toteutuvat. Päivystysasetuksessa säädetään erikoisalakohtaisista edellytyksistä. Järjestämislain 12 ja 13 §:ssä säädetään ulkoistamiseen sekä ulkopuolisen henkilökunnan vuokraamiseen liittyviä rajoituksia voimaannpanolaissa säädetyn soveltamisajankohdan mukaisesti. Järjestämistä koskevasta

lainsäädännöstä seuraa, että päivystystä koskevia päätöksiä tehdessä on huomioitava esimerkiksi se, että päivystys pystytään alueella järjestämään osaamisen ja toimintakyvyn turvaavalla tavalla, eli jos hyvinvointialueella ylläpidetään kahta ympärivuorokautisesti päivystävää yksikköä, ei tämä saa johtaa esimerkiksi siihen, ettei yksiköissä ole riittävästi osaavaa henkilökuntaa lainsäädännön edellyttämällä tavalla. Terveydenhuoltolain 50 §:n 6 momentin mukaan päivystyksestä ja sen laajuudesta on sovittava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä annetun lain 36 §:ssä tarkoitetussa yhteistyösopimuksessa ottaen huomioon alueen ensihoitopalvelu, päivystyspisteiden väliset etäisyydet sekä väestön palvelutarve. Koska päivystyksestä kokonaisuutena on sovittava yhteistyösopimuksessa, päätös enemmän kuin yhden päivystysyksikön ylläpitämisestä tai päivystysyksikön erikoisalakohtaisesta palveluvalikoimasta ei ole yksin Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueentehtävissä, vaan asiasta sovitaan yhteistyösopimuksessa yhteistyöalueen hyvinvointialueiden kesken.

Muutosesitys:

59 §. Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueiden ympärivuorokautinen yhteispäivystys.

Lain voimassa olevan säännöksen mukaan sen estämättä, mitä terveydenhuoltolain 50 §:n 3 ja 4 momenteissa säädetään, Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueet voivat ylläpitää useampaa kuin yhtä ympärivuorokautisesti päivystävää yhteispäivystysyksikköä sairaaloidensa yhteydessä vuoden 2032 loppuun saakka. Säännös muutettaisiin siten, että ympärivuorokautisen yhteispäivystyksen ylläpitäminen Kemian ja Savonlinnan sairaalan yhteydessä on velvoite. Lapin hyvinvointialueen olisi siten pidettävä ympärivuorokautista yhteispäivystysyksikköä niin Rovaniemen kuin myös Kemian keskussairaaloiden yhteydessä. Vastaavasti Etelä-Savon hyvinvointialueen tulisi ylläpitää vastaavantasoisia yksikköä niin Mikkelin kuin myös Savonlinnan keskussairaalan yhteydessä. Lisäksi poistettaisiin ”vuoden 2032 loppuun saakka”, jolloin mainittujen hyvinvointialueiden velvoite tällaisten päivystysyksiköiden pitämiseen olisi toistaiseksi voimassa oleva. Peruste enemmän kuin yhden yksikön ylläpidolle olisi se, että väestön palvelutarve sitä edellyttää ja enemmän kuin yhden yksikön ylläpito ei vaaranna laissa säädettyjen hyvinvointialueen toiminnalle asetettujen edellytysten noudattamista ja velvoitteiden täyttämistä. Päivystystä koskevia päätöksiä alueella tehdessä on noudatettava lisäksi järjestämistä koskevaa lainsäädäntöä.

Järjestämislain 4 §:n mukaan hyvinvointialueen on suunniteltava ja toteutettava sosiaali- ja terveydenhuolto sisällöltään, laajuudeltaan ja laadultaan sellaisena kuin asiakkaiden tarve edellyttää. Järjestämislaissa lisäksi muun muassa lain 8 §:n 2 momentissa säädetään, että hyvinvointialueella on oltava riittävä osaaminen, toimintakyky ja valmius vastata sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä ja sen on huolehdittava asukkaidensa palvelutarpeen mukaisesti sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujen saatavuudesta kaikissa tilanteissa. Järjestämisvastuunsa toteuttamiseksi hyvinvointialueella on oltava palveluksessaan toiminnan edellyttämä sosiaali- ja terveydenhuollon ammattihenkilöstö sekä hallinnollinen ja muu henkilöstö, hallinnassaan asianmukaiset toimitilat ja toimintavälineet sekä muut tarvittavat toimintaedellytykset. Lisäksi hyvinvointialueella on oltava järjestämisvastuunsa toteuttamisen edellyttämä riittävä oma palvelutuotanto.

Terveydenhuoltolain 50 §:n 6 momentin mukaan päivystävissä yksiköissä on oltava riittävät voimavarat ja osaaminen, jotta hoidon laatu ja potilasturvallisuus toteutuvat. Päivystysasetuksessa

säädetään erikoisalakohtaisista edellytyksistä. Järjestämislain 12 ja 13 §:ssä säädetään ulkoistamiseen sekä ulkopuolisen henkilökunnan vuokraamiseen liittyviä rajoituksia voimaanpanolaissa säädetyn soveltamisajankohdan mukaisesti. Järjestämistä koskevasta lainsäädännöstä seuraa, että päivystystä koskevia päätöksiä tehdessä on huomioitava esimerkiksi se, että päivystys pystytään alueella järjestämään osaamisen ja toimintakyvyn turvaavalla tavalla, eli jos hyvinvointialueella ylläpidetään kahta ympärivuorokautisesti päivystävää yksikköä, ei tämä saa johtaa esimerkiksi siihen, ettei yksiköissä ole riittävästi osaavaa henkilökuntaa lainsäädännön edellyttämällä tavalla. Terveystoimintalain 50 §:n 6 momentin mukaan päivystyksestä ja sen laajuudesta on sovittava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä annetun lain 36 §:ssä tarkoitettussa yhteistyösopimuksessa ottaen huomioon alueen ensihoitopalvelu, päivystyspisteiden väliset etäisyydet sekä väestön palvelutarve. Koska päivystyksestä kokonaisuutena on sovittava yhteistyösopimuksessa, päätös enemmän kuin yhden päivystysyksikön ylläpitämisestä tai päivystysyksikön erikoisalakohtaisesta palveluvalikoimasta ei ole yksin Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueentehtävissä, vaan asiasta sovitaan yhteistyösopimuksessa yhteistyöalueen hyvinvointialueiden kesken.

Tämän säännöksen toteutumisen varmistamiseksi säädetään erikseen hyvinvointialueen rahoituslaissa kahden sairaalan kustannusrasitteen kompensoivasta rahoitusmallista.

Hallituksen esitysluonnos: 10 Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys, s. 30-33:

Nykyinen muotoilu, sivun 30 ensimmäinen kappale

Esityksessä ehdotetaan annettavan kahdelle hyvinvointialueelle toistaiseksi voimassa olevana mahdollisuutena ylläpitää enemmän kuin yhtä ympärivuorokautista yhteispäivystysyksikköä, kun voimaanpanolain nojalla mahdollisuus on määräaikainen ja liittyy sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämistä koskevan uudistuksen siirtymäkauden järjestelyihin.

Muutosesitys:

Esityksessä ehdotetaan asetettavan kahdelle hyvinvointialueelle velvoite ylläpitää enemmän kuin yhtä ympärivuorokautista yhteispäivystysyksikköä, kun voimaanpanolain nojalla mahdollisuus on määräaikainen ja liittyy sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämistä koskevan uudistuksen siirtymäkauden järjestelyihin.

Nykyinen muotoilu, sivun 33 toinen kokonainen kappale:

Hallituksen käsityksen mukaan palveluiden riittävyttä turvaavat sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämistä koskevasta lainsäädännöstä tulevat velvoitteet. Voimaanpanolain 59 §:n säännös toistaiseksi voimassa olevanakaan ei tarkoita sitä, että hyvinvointialue saisi jättää noudattamatta palveluiden tuottamiseen ja hyvinvointialueeseen yleisemminkin kohdistuvia velvoitteita. Ehdotetun 59 §:n mukaan sen estämättä, mitä terveydenhuoltolain 50 §:n 3 ja 4 momenteissa säädetään, Lapin

ja Etelä-Savon hyvinvointialueet voivat ylläpitää useampaa kuin yhtä ympärivuorokautisesti päivystävää yhteispäivystysyksikköä sairaaloidensa yhteydessä, jos väestön palvelutarve sitä edellyttää ja enemmän kuin yhden yksikön ylläpito ei vaaranna laissa säädettyjen hyvinvointialueen toiminnalle asetettujen edellytysten noudattamista ja veloitteiden täyttämistä. Säännös ei oikeuta poikkeamaan esimerkiksi terveydenhuoltolain 50 §:n 6 momentissa säädetystä, jonka mukaan päivystävissä yksiköissä on oltava riittävät voimavarat ja osaaminen, jotta hoidon laatu ja potilasturvallisuus toteutuvat. Saman momentin mukaan päivystyksestä ja sen laajuudesta on sovittava järjestämislain 36 §:ssä tarkoitetussa yhteistyösopimuksessa ottaen huomioon alueen ensihoitopalvelu, päivystyspisteiden väliset etäisyydet sekä väestön palvelutarve. Näin ollen osana yhteistyösopimuksen laatimista on joka tapauksessa sovittava riittävästä ja tarkoituksenmukaisesta päivystysverkosta. Valtioneuvostolla on myös merkittävä rooli toiminnan ohjauksessa järjestämislain 4 luvussa säädetyllä tavalla.

Muutosesitys:

Hallituksen käsityksen mukaan palveluiden riittävyttä turvaavat sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämistä koskevasta lainsäädännöstä tulevat veloitteet. Voimaanpanolain 59 §:n säännös toistaiseksi voimassa olevana veloitteenakaan ei tarkoita sitä, että hyvinvointialue saisi jättää noudattamatta palveluiden tuottamiseen ja hyvinvointialueeseen yleisemminkin kohdistuvia veloituksia. Ehdotetun 59 §:n mukaan sen estämättä, mitä terveydenhuoltolain 50 §:n 3 ja 4 momenteissa säädetään, Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueilla on velvoite ylläpitää useampaa kuin yhtä ympärivuorokautisesti päivystävää yhteispäivystysyksikköä sairaaloidensa yhteydessä. Säännös ei oikeuta poikkeamaan esimerkiksi terveydenhuoltolain 50 §:n 6 momentissa säädetystä, jonka mukaan päivystävissä yksiköissä on oltava riittävät voimavarat ja osaaminen, jotta hoidon laatu ja potilasturvallisuus toteutuvat. Saman momentin mukaan päivystyksestä ja sen laajuudesta on sovittava järjestämislain 36 §:ssä tarkoitetussa yhteistyösopimuksessa ottaen huomioon alueen ensihoitopalvelu, päivystyspisteiden väliset etäisyydet sekä väestön palvelutarve. Näin ollen osana yhteistyösopimuksen laatimista on joka tapauksessa sovittava riittävästä ja tarkoituksenmukaisesta päivystysverkosta. Valtioneuvostolla on myös merkittävä rooli toiminnan ohjauksessa järjestämislain 4 luvussa säädetyllä tavalla.

Nykyinen muotoilu, sivun 33 kolmas kokonainen kappale:

Voimaanpanolain 59 §:ään ehdotetun muutoksen myötä kyseessä oleville hyvinvointialueille ei osoitettaisi lisärahoitusta. Kymmenen vuoden määräaikaan koskevaa voimaanpanolain voimassa olevan 59 §:n perustelujen mukaan kahdesta päivystyksestä aiheutuviin kustannuksiin ei maksettaisi erilliskorvausta, vaan kustannukset tulisi kattaa hyvinvointialueen rahoituslain mukaisella yleiskatteellisella rahoituksella (HE 241/2020 vp, s. 924). Yleiskatteellinen rahoitus määräytyy kaikille alueille samoin rahoituslaissa säädetyin perustein. Lisäksi rahoituslain siirtymätasausääntelyllä tasataan siirtymää alueen kuntien toteutuneesta rahoituksesta hyvinvointialueen laskennalliseen rahoitukseen. Alueen kuntien toteutuneiden kustannusten ja hyvinvointialueen rahoituslain mukaisen laskennallisen rahoituksen erotus tasataan kokonaan vuonna 2023. Vuosina 2024-2029 tasattava määrä asukasta kohden muuttuu portaittain, kunnes vuodesta 2029 lukien erotuksesta tasataan pysyvästi -100/+200 euroa ylittävä osuus. Hyvinvointialueilla on siten uudistuksen alkuvaiheessa lähtökohtaisesti nykyistä tasoa vastaava rahoitus myös ehdotuksen mukaisen toiminnan järjestämiseen. Rahoitus kasvaa vuosittain koko maan tasolla rahoituslain mukaisesti

palvelutarpeen ja kustannustason kasvun ja mahdollisten uusien tehtävien myötä. Alueittain rahoitus kohdentuu määräytymistekijöiden mukaisesti. Rahoituslain 10 §:n mukaan hyvinvointialueiden rahoitus tarkistetaan jälkikäteen toteutuneita kustannuksia vastaavaksi, mutta tämä jälkikäteistarkistus tehdään koko maan rahoitukseen eikä yksittäisen hyvinvointialueen tasolla. Yksittäisellä hyvinvointialueella on sen sijaan oikeus rahoituslain 11 §:n mukaiseen lisärahoitukseen, mikäli rahoituksen taso vaarantaa alueella perustuslaissa turvattujen riittävien palvelujen toteutumisen

Muutosesitys:

Voimaanpanolain 59 §:ään ehdotetun muutoksen myötä kyseessä oleville hyvinvointialueille on osoitettava tehtäviensä hoitamiseksi lisärahoitusta. Kymmenen vuoden määräaika koskevaa voimaanpanolain voimassa olevan 59 §:n perustelujen mukaan kahdesta päivystyksestä aiheutuviin kustannuksiin ei maksettaisi erilliskorvausta, vaan kustannukset tulisi kattaa hyvinvointialueen rahoituslain mukaisella yleiskatteellisella rahoituksella (HE 241/2020 vp, s. 924). Yleiskatteellinen rahoitus määräytyy kaikille alueille samoin rahoituslaissa säädetyin perustein. On kuitenkin todennäköistä, että Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueet eivät kykene vastaamaan kahdesta päivystävän sairaalan mallista ja nykyisestä palvelutasosta syntyvästä kustannuksesta ilman lisärahoitusta. On arvioitu, että molemmissa hyvinvointialueissa lisäkustannus on noin 5-6 miljoonaa euroa vuodessa. Lisäkustannuksen kattamisen toteuttaminen arvioidaan valmisteilla olevan yliopistosairaalalisää koskevan muutoksen yhteydessä.

Nykyinen muotoilu, sivu 34 toinen kokonainen kappale:

Hallituksen käsityksen mukaan voimaapanolain 59 §:n mukainen muutos ei edellytä rahoituksen lisäämistä tai erilliskorvausta, koska kyseessä on edellä esitetyn mukaisesti mahdollisuus enemmän kuin yhden yksikön ylläpitoon, ei velvoite. Hyvinvointialueiden on arvioitava enemmän kuin yhden ympärivuorokautisen yhteispäivystyksikön tarpeellisuutta ja sovitettava toimintansa sille osoitettuun rahoitukseen. Rahoituksen osalta hyvinvointialueiden mahdollisuutta suoriutua tehtävistään turvaavat rahoituslain säännökset, mukaan luettuna siirtymätasausääntely ja viime kädessä lisärahoitusta koskeva 11 §.

Muutosesitys:

Hallituksen käsityksen mukaan voimaapanolain 59 §:n mukainen muutos edellyttää lisärahoitusta tai erilliskorvausta, koska kyseessä on edellä esitetyn mukaisesti velvollisuus enemmän kuin yhden yksikön ylläpitoon. Hyvinvointialueiden on arvioitava enemmän kuin yhden ympärivuorokautisen yhteispäivystyksikön tarpeellisuutta ja sovitettava toimintansa sille osoitettuun rahoitukseen. Rahoituksen osalta hyvinvointialueiden mahdollisuutta suoriutua tehtävistään eivät riittävästi turvaa rahoituslain säännökset, mukaan luettuna siirtymätasausääntely ja viime kädessä lisärahoitusta koskeva 11 §. Tarvittavan rahoituksen yksityiskohdat arvioidaan yliopistosairaalalisää koskevan arvioinnin yhteydessä.

Hallituksen esitysluonnos: 1. Lakiehdotukset 10, s. 35:

Nykyinen muotoilu:

1.

Laki

sosiaali- ja terveydenhuoltoa ja pelastustoimea koskevan uudistuksen toimeenpanosta ja sitä koskevan lainsäädännön voimaanpanosta annetun lain 59 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan sosiaali- ja terveydenhuoltoa ja pelastustoimea koskevan uudistuksen toimeenpanosta ja sitä koskevan lainsäädännön voimaanpanosta annetun lain (616/2021) 59 § seuraavasti:

59 §

Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueiden ympärivuorokautinen yhteispäivystys

Sen estämättä, mitä terveydenhuoltolain 50 §:n 3 ja 4 momenteissa säädetään, Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueet voivat ylläpitää useampaa kuin yhtä ympärivuorokautisesti päivystävää yhteispäivystyksikköä sairaaloidensa yhteydessä, jos väestön palvelutarve sitä edellyttää

ja enemmän kuin yhden yksikön ylläpito ei vaaranna laissa säädettyjen hyvinvointialueen toiminnalle asetettujen edellytysten noudattamista ja veloitteiden täyttämistä.

— — —

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

— — — — —

Muutosesitys:

1.

Laki

sosiaali- ja terveydenhuoltoa ja pelastustoimea koskevan uudistuksen toimeenpanosta ja sitä koskevan lainsäädännön voimaanpanosta annetun lain 59 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan sosiaali- ja terveydenhuoltoa ja pelastustoimea koskevan uudistuksen toimeenpanosta ja sitä koskevan lainsäädännön voimaanpanosta annetun lain (616/2021) 59 § seuraavasti:

59 §

Lapin ja Etelä-Savon hyvinvointialueiden ympärivuorokautinen yhteispäivystys

Sen estämättä, mitä terveydenhuoltolain 50 §:n 3 ja 4 momenteissa säädetään, Lapin hyvinvointialueella on velvoite ylläpitää ympärivuorokautisesti päivystävää yhteispäivystysyksikköä Rovaniemen ja Kemin keskussairaaloiden yhteydessä ja Etelä-Savon hyvinvointialueella on velvoite ylläpitää ympärivuorokautisesti päivystävää yhteispäivystysyksikköä Mikkelin ja Savonlinnan keskussairaaloiden yhteydessä.

.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Kommentit hoitopaikan valintaa koskevasta sääntelystä

-

Hämäläinen Markus
Savonlinnan kaupunki - Savonlinnan kaupunginhallitus